

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U OSIJEK
Osijek, Trg A. Starčevića 7/II

Poslovni broj: 4 Us I-468/2022-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Osijeku, po sutkinji Valentini Grgić Smoljo, uz sudjelovanje zapisničarke Zdenke Raiz, u upravnom sporu tužitelja DINAMIX d.o.o. Slavonski Brod, Augustina Kažotića 22, OIB: 04044302435, kojeg zastupa zakonski zastupnik Dalibor Halajko, član uprave, a istoga opunomoćenik Tihomir Kovačić, odvjetnik iz Slavonskog Broda, Petra Krešimira IV br. 9, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnoga sektora za drugostupanjski upravni postupak, Frankopanska 1, Zagreb, OIB: 18683136487, radi poreznoga nadzora, 8. lipnja 2022.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnoga sektora za drugostupanjski upravni postupak KLASA: UP/II-471-02/21-01/163, URBROJ: 513-04-22-2 od 2. ožujka 2022. i poreznog rješenja Ministarstva financija Republike Hrvatske, Porezne uprave, Područnog ureda Slavonski Brod KLASA: UP/I-471-02/21-01/16, URBROJ: 513-07-12/21-01 od 17. veljače 2021.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška upravnoga spora.

Obrazloženje

1. Oспоравanim rješenjem tuženika KLASA: UP/II-471-02/21-01/163, URBROJ: 513-04-22-2 od 2. ožujka 2022. odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv poreznoga rješenja Ministarstva financija Republike Hrvatske, Porezne uprave, Područnog ureda Slavonski Brod KLASA: UP/I-471-02/21-01/16, URBROJ: 513-07-12/21-01 od 17. veljače 2021. kojim je tužitelju, kao poreznom obvezniku utvrđena, za razdoblje od 1. rujna 2020. do 31. rujna 2020., manje obračunana obveza poreza na dodanu vrijednost u iznosu od 248.000,20 kn (porezna osnovica od 992.000,80 kn, porezna stopa od 25%) te kojim je tužitelju naložena uplata navedenoga iznosa s pripadajućom kamatom, kao i provedba odgovarajućih knjiženja u poslovnim knjigama koja se odnose na utvrđenu obvezu, nakon izvršenih uplata.

2. Tužitelj u tužbi navodi da je tijekom poreznog postupka i prilikom donošenja osporavanih rješenja izveden pogrešan zaključak o relevantnom činjeničnom stanju. Navodi kako je utvrđeno da je tužitelj kao kupac na četvrtoj elektroničkoj javnoj dražbi održanoj od 29. svibnja 2020. do 20. kolovoza 2020. u

stečajnom postupku nad trgovačkim društvom CENTAR ZA STOČASTVO d.o.o. u stečaju Sibirj, koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Osijeku, Stalnoj službi u Slavonskom Brodu (dalje: Stečajni sud), pod brojem: St-840/2013, kupio nekretnine upisane u z.k. ul.br. 2168 k.o. Slobodnica – k.č.br. 3403/4 oranica Pirike površine 36586m² i nekretnine upisane u z.k. ul. Br. 2055 k.o. Slobodnica – k.č.br. 3403/5 oranica Pirike površine 18399m², kao dijelove stečajne mase. Navodi i da je prodaja navedenih nekretnina izvršena na temelju zahtjeva za prodaju Stečajnog suda broj: St-840/2013 od 30. rujna 2019., a vrijednost nekretnina je utvrđena po stalnom sudskom vještaku Marku Milasu, dipl.ing. iz Osijeka, koji je utvrdio vrijednost istih u iznosu od 4.890.000,00 kn (osnovica od 3.912.000,00 kn i PDV u iznosu od 978.000,00 kn). Na javnoj dražbi je tužitelj dao najpovoljniju ponudu u iznosu od 1.240.001,00 kn pa mu je Stečajni sud rješenjem o dosudi broj: 3/St-840/2013-249 od 27. kolovoza 2020. dosudio predmetne nekretnine, tužitelj je uplatio kupoprodajnu cijenu, a stečajni dužnik mu je ispostavio račun-otpremnicu broj: 1/1/1 od 25. rujna 2020. u kojem je iskazao isporuku navedenih nekretnina po cijeni od 992.000,80 kn i PDV u iznosu od 248.000,20 kn prema članku 40. stavku 4. Zakona o porezu na dodanu vrijednost izabравši da svoju isporuku oporezuje PDV-om. Pri tome ističe da je u obrazloženju rješenja o namirenju Stečajnog suda broj: 3/St-840/2013-266 od 7. listopada 2020. navedeno kako je iznos PDV-a dužna platiti stečajna masa, odnosno isporučitelj nekretnine. Tužitelj navodi kako se pouzdao u zakonitost i pravilnost odluke stečajnog suda i platio račun, te u prijavi poreza na dodanu vrijednost za razdoblje oporezivanja od 1. rujna 2020. od 30. rujna 2020. iskazao pretporez od primljenih isporuka u tuzemstvu po stopi od 25% u iznosu od 248.000,20 kn tj. onog iznosa PDV-a kojeg je platio stečajnom dužniku po odluci Stečajnog suda. Navodi kako je porezno tijelo u poreznom nadzoru utvrdilo suprotno naloženome po Stečajnom sudu i naložilo tužitelju ispravak računa/otpremnice broj: 1/1/1 od 25. rujna 2020. na način da se vrijednost isporuku spornih nekretnina naznači iznosom od 1.240.000,00 kn te da je isporuka oslobođena od PDV-a na temelju članka 40. točke j. i članka 75. stavka 3. točke c Zakona o PDV-u. Nadalje, navodi da je doneseno osporavano porezno rješenje i naložena naplata PDV-a od 248.000,20 kn obrazlažući to obvezatnim prijenosom porezne obveze s isporučitelja na stjecatelja po članku 75. stavku 3. točki c. Zakona o PDV-u. Tvrdi da je time nastala obveza dvostrukog oporezivanja za isporuku roba i usluga koja ne postoji. Nadalje, ističe da je na temelju odluke Stečajnog suda platio PDV zajedno sa cijenom nekretnine, a koji sud mu je to naložio, pa da nije mogao nezakonito postupiti te mu je u skladu s tim isporučitelj dobara, trgovačko društvo u stečaju izdalo račun s iskazanim PDV-om, a taj sud je odredio da će PDV platiti stečajna masa, odnosno isporučitelj dobara. Smatra da je navedeno postupanje protivno načelu pravednosti i jednakosti te navodi da je u konkretnom slučaju nekretninu kupila osoba koja nije obveznik PDV-a, ista bi u toj cijeni koju je platio tužitelj platila i PDV jer je tako formirana cijena u javnoj dražbi. Stoga navodi da se tužitelj našao u situaciji da je platio PDV u cijeni kupovnine, a koju cijenu je porezno tijelo odredilo kao osnovicu. Predlaže Sudu poništiti osporavana rješenja tuženika i prvostupanjskog tijela, uz naknadu troška upravnog spora.

3. U odgovoru na tužbu tuženik navodi kako u cijelosti ostaje kod pobijanoga rješenja iz razloga navedenih u obrazloženju istoga. Stoga predlaže Sudu odbiti tužbeni zahtjev.

4. Dana 1. lipnja 2022. pred ovim Sudom je održana javna rasprava u prisutnosti opunomoćenika tužitelja, a bez prisutnosti tuženika prema članku 39. stavku 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21., dalje: ZUS), te je u skladu s člankom 6. stavkom 1. ZUS-a

pružena mogućnost strankama izjasniti se o navodima protivne stranke te o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet upravnog spora. Opunomoćenik tužitelja je na raspravi ostao kod navoda tužbe, te je predložio Sudu usvojiti tužbeni zahtjev uz naknadu troška upravnog spora približe određenog u troškovniku predanom u spis (str. 35 spisa).

5. U dokaznom postupku Sud je izvršio uvid u svu dokumentaciju koja je priložena sudskom spisu i spisu upravnog postupka te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, a u skladu s odredbom članka 55. stavka 3. ZUS-a, utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Iz podataka spisa upravnoga postupka proizlazi da je porezno tijelo obavilo kod tužitelja nadzor poslovanja, odnosno ispravnosti obračuna i plaćanja PDV-a za razdoblje od 1. rujna 2020. do 30. rujna 2020. te je sačinilo zapisnik KLASA: 471-02/20-01/272, URBROJ: 513-07-12/21-02 od 25. siječnja 2021. u kojem su utvrđene nezakonitosti, a na koji tužitelj nije izjavio prigovor. Uvidom u poslovnu dokumentaciju i evidencije tužitelja, kao i pregledom ulaznih i izlaznih računa i popratne dokumentacije utvrđeno je da je tužitelj u prijavi PDV-a za nadzirano razdoblje, u točki III.3. Pretporez od primljenih isporuka u tuzemstvu po stopi 25% iskazao pretporez u ukupnom iznosu od 374.078,48 kn (osnovica u iznosu od 1.496.313,68 kn) koji se najvećim dijelom odnosi na pretporez iskazan po ulaznim računima dobavljača Centar za stočarstvo d.o.o. u stečaju, broj 1/1/1 od 25. rujna 2020. u iznosu od 248.000,20 kn (osnovica u iznosu od 992.000,80 kn). Nadalje je utvrđeno, po izlaznom računu Centra za stočarstvo d.o.o. u stečaju, koji je isporučitelj nekretnina, broj: 1/1/1 od 25. rujna 2020. da je isti u svom knjigovodstvu i PDV obrascu za rujna 2020. iskazao isporuke oslobođene PDV-a, odnosno isporuke u Republici Hrvatskoj za koje PDV obračunava primatelj, konkretno tužitelj jer se radi o tuzemnom prijenosu porezne obveze, u ukupnom iznosu od 1.240.000,00 kn.

U postupku nadzora utvrđeno je da predmetne nekretnine imaju status nekretnina koje nisu korištene više od dvije godine, odnosno nekorištene gospodarske građevine u izgradnji za koje je izdan izvršni akt kojim se odobrava građenje te je porezno tijelo utvrdilo da se ne može primijeniti oslobođenje od PDV-a na temelju članka 40. stavka 1. točka j) i k) Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, broj 73/13., 148/13., 143/14. i 115/16., 106/18., 121/19. i 138/20., dalje: Zakon o PDV-u).

Porezno tijelo je nadalje zaključilo da je transakcija kupoprodaje ove nekretnine oporeziva PDV-om, s obzirom je riječ o nedovršenoj nekretnini koja nikada nije bila u uporabi, u skladu s člankom 40. stavkom 1. točkom j. Zakona o PDV-u i članku 72.b. Pravilnika o PDV-u (Narodne novine, broj 79/13., 85/13., 160/13., 35/14., 157/14., 130/15., 1/17., 41/17., 128/17., 1/19. i 1/20., dalje: Pravilnik o PDV-u) te se obračun vrši u skladu s navedenim.

K tome, utvrđeno je i da je u konkretnom slučaju obvezna primjena prijenosa porezne obveze na kupca prema članku 75. stavku 3. točki d) Zakona o PDV-u jer je nekretnina stečajnog dužnika prodana u stečajnom postupku na elektroničkoj javnoj dražbi FINA-e uz primjenu pravila ovršnog postupka na nekretninama, a tužitelj, kao kupac nekretnina je porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a. S obzirom da je početna cijena predmetnih nekretnina iskazana s uključenim PDV-om, 1.240.001,00 kn, pa neto cijena iznosi 992.000,80 kn, a uvećana za iznos PDV-a od 248.000,20 kn čini ukupnu cijenu s PDV-om od 1.240.001,00 kn.

7. Nesporno u predmetnom postupku je da je tužitelj kao kupac na četvrtoj elektroničkoj javnoj dražbi održanoj od 29. svibnja 2020. do 20. kolovoza 2020. u stečajnom postupku nad trgovačkim društvom CENTAR ZA STOČASTVO d.o.o. u stečaju Sibinj, koji se vodi pred Stečajnim sudom pod brojem: St-840/2013, kupio

nekretnine upisane u z.k. ul.br. 2168 k.o. Slobodnica – k.č.br. 3403/4 oranica Pirike površine 36586m² i nekretnine upisane u z.k. ul. Br. 2055 k.o. Slobodnica – k.č.br. 3403/5 oranica Pirike površine 18399m², kao dijelove stečajne mase. Prodaja navedenih nekretnina izvršena je na temelju zahtjeva za prodaju Stečajnog suda broj: St-840/2013 od 30. rujna 2019., tužitelju koji je dao najpovoljniji ponudu u iznosu od 1.240.001,00 kn, a prema računu-otpremnicu stečajnog dužnika broj: 1/1/1 od 25. rujna 2020. u kojem je iskazana isporuku navedenih nekretnina po cijeni od 992.000,80 kn i PDV u iznosu od 248.000,20 kn.

8. Prema članku 40. stavku 4. Zakona o PDV-u, porezni obveznik ima pravo izbora za oporezivanje isporuka navedenih u stavku 1. točkama j) i k) ovoga članka pod uvjetom da je kupac porezni obveznik koji ima pravo na odbitak pretporeza u cijelosti po osnovi isporuke na koju se pravo izbora za oporezivanje želi primijeniti. Pravo izbora za oporezivanje i pravo na odbitak pretporeza može se primijeniti u trenutku isporuke.

8.1. Člankom 58. stavkom 1. Zakona o PDV-u predviđeno je da porezni obveznik ima pravo od PDV-a, koji je obvezan platiti, odbiti iznos PDV-a (pretporez) koji je obvezan platiti ili ga je platio u tuzemstvu za isporuke dobara ili usluge koje su mu drugi porezni obveznici obavili za potrebe njegovih oporezivih transakcija. Stavkom 4. tog članka, točkom 1. propisano je da porezni obveznik ne može odbiti pretporez sadržan u računima za primljena dobra i obavljene usluge što ih koristi za isporuke dobara i obavljanje usluga oslobođenih plaćanja PDV-a u tuzemstvu prema člancima 39., 40. i 114. ovoga Zakona.

8.2. Odredbom članka 40. stavka 1. točke j) Zakona o PDV-u propisano je da su PDV-a oslobođene isporuke građevina ili njihovih dijelova i zemljišta na kojem se one nalaze, osim isporuka prije prvog nastajanja odnosno korištenja ili isporuka kod kojih od datuma prvog nastajanja odnosno korištenja do datuma sljedeće isporuke nije proteklo više od dvije godine. Građevinom u smislu ovog Zakona smatra se objekt pričvršćen za zemlju ili učvršćen u zemlji.

8.3. Člankom 40. stavkom 1. točkom k) Zakona o PDV-u, propisano je da su PDV-a oslobođene isporuke zemljišta, osim građevinskog zemljišta.

8.4. Prema članku 20. stavku 1. Pravilnika o PDV-u propisano je da su isporuke dobara i obavljanje usluga u postupku likvidacije, stečaja uključujući isporuke iz stečajne mase ili likvidacijske mase i sličnih postupaka podliježu oporezivanju.

9. Dakle, pri isporuci predmetnih nekretnina, isporučitelj ima pravo izbora oporezivanja prema članku 40. stavku 4. Zakona o PDV-u ili primijene prijenosa porezne obveze na kupca na temelju odredbi članka 75. stavak 3. točka c) istog Zakona. U konkretnom slučaju tužitelj je koristio opciju prijenosa porezne obveze/obrnutog oporezivanja te stoga ne može koristiti pravo na pretporez po računu broj 1/1/1 od 25. rujna 2020. Dakle, slijedom kogentne norme tužitelj nije imao zakonsko utemeljenje za odbitak pretporeza, zbog čega je isti osnovano osporen, odnosno je umanjen Obrazac PDV za nadzirano razdoblje na rbr. III. 3. Pretporez od primljenih isporuka u tuzemstvu po stopi 25% i to osnovica u iznosu od 992.000,80 kn i pretporez od 248.000,20 kn. Time je tužitelj postupio suprotno odredbi članka 57. Zakona o PDV-u.

10. Nadalje, pravilno tuženik navodi da obračun i plaćanje poreza na dodanu vrijednost pa tako i pravo na pretporez je propisano Zakonom o PDV-u. Stoga pozivanje tužitelja na pravomoćne odluke Stečajnog suda i postupanje u skladu s tim odlukama nije od utjecaja jer iz istih ne proizlazi obveza oslobođenja tužitelja kao poreznog obveznika od plaćanja zakonom propisanih obveza.

11. Dakle, tužitelj je nesporno porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a, pa se primjenjuje prijenos porezne obveze prema članku 75. stavku 3. točki d) Zakona o PDV-u dok porezni obveznik u stečaju ne obračunava PDV na prodanu nekretninu nego primjenjuje prijenos porezne obveze. Stoga je na cijenu nekretnine od 992.000,80 kn (neto) tužitelj trebao obračunati PDV po stopi od 25% koji iznosi 248.000,20 kn i koji je mogao odbiti kao pretporez. Ali s obzirom da je tužitelj platio stečajnom dužniku PDV kojeg nije bio u obvezi platiti, nije ispoštovan materijalni uvjet obrnutog oporezivanja, pa tužitelj nije imao osnov primijeniti pravo na odbitak pretporeza.

12. Slijedom iznesenoga proizlazi da je tužitelj manje obračunao PDV za razdoblje od 1. rujna 2020. do 30. rujna 2020. na osnovicu od 992.000,80 kn, što po stopi od 25% iznosi 248.000,20 kn. Stoga je Sud osporavana rješenja ocijenio zakonitima te je na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a, odlučeno kao u izreci presude pod točkom I.

13. Budući da je tužitelj odbijen s tužbenim zahtjevom, sam snosi sve troškove upravnoga spora u skladu s odredbom članka 79. stavka 4. ZUS-a te je stoga zahtjev za naknadu troška upravnoga spora, odnosno zastupanja po opunomoćenicima odbijen i odlučeno je kao u izreci presude pod točkom II.

U Osijeku 8. lipnja 2022.

Sutkinja
Valentina Grgić Smoljo

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovoga suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (članak 66. stavak 5. ZUS-a).

DNA:

1. Tužitelju, putem opunomoćenika
2. Tuženiku

Broj zapisa: **eb30d-beb00**

Kontrolni broj: **00f81-7077e-f9ee2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=VALENTINA GRGIĆ SMOLJO, L=OSIJEK, O=UPRAVNI SUD U OSIJEKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Upravni sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.